

nerne ved at indføre, at man i år opkræver A-skatten i 13 måneder mod normalt 12 måneder. Det er sådan, regeringen har behandlet kommunerne, og det er derfor, de har problemer. På den ene side lover man borgerne, at kommunerne vil løfte en masse opgaver, og på den anden side tager man pengene fra dem. Det er simpelt hen ikke rimeligt.

Men jeg vil godt spørge, når nu økonomiministeren også er på vej op: Er det ansvarlig politik at indføre en orlovsordning, der er ufinansieret, at hælde milliarder af statens penge ud til højre og venstre til en orlovsordning, der er ufinansieret? Når man har offentlige udgifter, er det ansvarligt, men når man har lavere skat, er det uansvarligt! Jeg vil godt have økonomiministeren til at forklare det dybt ansvarlige i at have gennemført den orlovsordning, som vi andre bl.a. vil moderere og tage en del af de milliarder fra, som kan finansiere en afskaffelse af lejeværdien.

Formanden:

I og med at finansministeren er trådt ind i rækken af korte bemærkninger, tager vi her en lille enklave gående på debatten mellem ministrene og hr. Peter Brixtofte, og så vender vi tilbage til de korte bemærkninger, der var knyttet til hr. Peter Brixtoftes ordførerindlæg.

Så forstår jeg, det er finansministeren, økonomiministeren og hr. Peter Brixtofte, og så vender vi tilbage til debatten i salen i øvrigt.

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Det er ikke kun hver gang, det er hver eneste gang, hr. Peter Brixtofte er på talerstolen, at han taler mod bedre vidende. Det, han præsterede sidst, var: Goddag mand – økseskaft: Hvem finansierer hvilke offentlige udgifter?

Det, jeg påpegede, var, at hr. Brixtofte startede diskussionen med at sige, at de offentlige udgifter stiger for meget. Så sagde jeg: Det er rigtigt, at de offentlige udgifter er stigende i amterne og kommunerne – af velkendte grunde.

Hvor meget mener hr. Brixtofte at der skal skæres? Hvilket mandat vil hr. Brixtofte gerne give regeringen? Hvad ville han selv gøre, hvis han var i regering, i forhold til kommuneforhandlingerne med hensyn til at skære ned på børnepasningen, ældreomsorgen, sundhedsvæsenet og folkeskolen? Hvor mange milliarder? Det er dér, udgiftsstigningerne er.

Så kan vi bagefter diskutere, hvilke instanser der skal opkræve hvilke skatter; det har ikke

noget som helst med det at gøre. Udgiftsstigningerne er på disse områder. Hvad er det, som hr. Brixtofte mener skal forsvinde?

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg synes, det er beklageligt, at hr. Brixtofte fører sig frem på denne måde, så der skabes utrolig forvirring. Derfor skal jeg lige klargøre.

Der er tre hovedprincipper i den måde, som denne regering fører økonomisk politik på:

Det første hedder: Alle forbedringer, der er konjunkturafhængige – dvs. mindre dagpenge, mindre kontanthjælp og den slags ting – går fuldstændig i statskassen, om jeg så må sige. Statens budgetter, det er princip to: Realvækst nul, år efter år. Kommuner og amter – det er det tredje – får og har fået det i den tid, finansministeren og jeg har været ministre, en stigning i deres forbrugsmuligheder i størrelsesordenen 1,5–2 pct. fra det ene år til det andet.

Det her handler ikke om finansiering. Det handler om, at hr. Peter Brixtofte fra denne talerstol påstår, at det offentlige forbrug styrter derudad, og at det offentlige forbrug er årsag til, at overskuddet på betalingsbalancen er mindre nu, end det var i 1993.

Jeg kan simpelt hen sige, at jeg aldrig har hørt så meget vrøvl. Det er direkte forkert og vildledende, og det er at tale mod bedre vidende.

Formanden:

Hr. Peter Brixtoftes svar til ministrene.

(Kort bemærkning).

Peter Brixtofte (V):

Jeg kan godt forstå, at økonomiministeren ikke vil svare på spørgsmålet om, hvor ansvarligheden ligger i at lave en ufinansieret orlovsreform, hvor man strør milliarder af kroner om sig fra statens side og pengene ikke er der. Det kan vi ikke få noget svar på fra økonomiministeren, og det er måske mere talende end noget.

Så siger finansministeren, at det, jeg siger, er forkert. Men jeg tror, at finansministeren og økonomiministeren en gang imellem skulle bevæge sig væk fra Christiansborg og se, hvad det er, der foregår ude omkring. Når borgmesteren i Ballerup, borgmesteren i Randers og borgmestrene landet over uanset partiobservans har samme mening som undertegnede, kunne det måske godt tænkes, at det var finansministeren og økonomiministeren, der ikke var klar over, hvordan det virkelige liv er ude omkring, og hvordan det forholder sig med de offentlige udgifter.